

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Videkre küldve:	
Helyben.	10 kor. — fill.	Egy evre	18 kor. — fill.
Egy evre	5	Fél evre	9
Fél evre	2	Negyed evre	3
Negyed evre	1	Egy óra	1
Egy óra	—	Egy óra	70
Egyösszám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**

Felölős szerkesztő: **Ifj. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelent hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

A veszedelmek.

Vigyázzatok, mert nagy baj lesz, ha meg nem szavazzátok a katonai törvényeket! Megváltozik a magyarországi éghajlat, elvész a föld termő ereje, kihül a nap felettünk! Ránk tör az ezernyi ellenség s a felsőbb gyámolító hatalom meg nem védelmez. Az atyai és egyéb jó akarat kellős közepéből kipottyanunk.

Az idegen országok velünk nem szerződnek, még lábukat se törlik hozzánk, mert mi, a jó gyermek, egyszerre nyugoszkodni kezdünk. Annak a másiknak szabad volt. Mindegy, ha a papa szakállába ragadt is, ha összevissza huzgálta a szépen kidolgozott terveket, ha rakonczátlankodásával kétésgbeejtette a családtagokat.

Az édes gyermek!

Minden ostoba mondása egy-egy szelleműs megjegyzés, minden követelődése teljesíthető igénytelen kívánság. Hátán a pup, gyönyörű természeti kinövés, össze nem illő aránytalan tagjai — a legszebb harmonikus egész képezik.

Ha a mostohát ütötte, gyönyörködtek benne, ha ez olykor olykor kijött a béketüresből: adta az ártatlant a jót, a hűséget, a ragaszkodót.

Ő mindég szót fogad, nem ve-

szélyezteteti a monarchia létérdekeit. Nem is igaz, hogy valaha kék buzavirágot véselt, a „Wacht am Rhein“ot énekelte, a nagy német császárságról álmodozott, a „Los von Rom“-ot tette jelszavává. Az sem igaz, hogy az irreudenta mozgalmakat felkarolta volna. Az sem, hogy valaha pánszláv érzelmeiket táplált.

Hát azt ki meri mondani, hogy az országos iparkiallitáson csak mint orosz atyafiság jelentkezett? Ugyan ki olyan vakmerő, hogy a jámbor örökös tartományokat rágalmazza?!

Nagy az örömmost odaát. Hisz ők már régesrég megiszavazták a katonai javaslatokat. Már kiérdemelték a friss kalácsot, Magyarországnak, annak a rozsz gyermeknek még száraz kenyeret se kellene adni.

Ugyan mit szólna a mi kedves testvérünk, ha mindig ő szántana, vetne s mi aratnánk s nem ő szedné le megszokott gyakorlat szerint a termést? Elhiszem én, hogy nagyobb kedvvel gyurja meg a kalácsot az a gazdasszony, aki maga is eszik belőle, mint a kitől még a vakarcsot is elveszik. Ha a katonai létszámot szaporítják, annak is Ausztria szállit. Szállit a bakkancstalptól az utolsó rézpitykéig. Most nekünk legfeljebb a sarokra való patkó jut, azt meg nem igen szokták

felverni. Ha minél több magyarbakát oktatnak az „ajnzi-marsra“, nemzeti érületét az nem sérti Ausztriának.

Az ugynevezett hiteles források, hivatalosok, félhivatalosok és háromnegyed hivatalosok mellüket verik, szemüket égnek fordítják, jajgatnak a szegény romlásnak indult magyaron. Nem áll az szerintük, mintha az új katonai törvény életbeléptetése újabb terheket róna az országra. Hisz erre már van alap, csinált Széll Kálmán. mert hát Széll Kálmán már sok mindent csinált?! Ott lesz a conversióból eredő kamatmegtakarítás. Ott lesz sok egyéb minden, amit azonban nem lehet elvégezni az ellenzék „erősakoskodása“ miatt.

Ugyan ki erősakoskodik? Az-e, aki nem hagyja a bőrét lenyuzni, vagy aki mindenáron keztyüt akar abból csinálni?! Hát nem nevetséges, bűnös védelme az a hiteles forrásoknak, hogy lesz fedezet a katonai javaslatokra?

Hát annyira rendezettek a mi pénzügyi viszonyaink, annyira ki van már a magyar nemzeti állam épülete építve, hogy ezek az állítólagos fedezetek csak a katonai kiadásokra fordíthatók? Hát ha a katonai javaslatokat eljtenék, nem rájöhetne a sor azokra a pénzforrásokra?

Ecsedvár ura.

(Krónikás elbeszélés.)

Ugy esett a sora, hogy haza kellett menni karácsony szombatján. Tehát Ecsednek vettük az utat. A község végén, a várhoz közel megkérdeztük, lehet-e a lápon járni?

— Vezetővel uram! felelt az ember s hozzá tette nagy foghegyről, ha kellek elvezetem!

Elindultunk. A várdomb mellett vitt el az ut. Csak is össze vissza ázott üregekből áll mar. A köveket (láttam is egyet egy zsidó korcsmáros háza falába építve, felhasználta a nép. Az ép téglákból házat, kéményt rakott, ki mennyivel bírt (emlékül mezmardt egy utfordulónál két rom maradék, melylyel sem az idő foga, sem az ember nem bírt, úgy össze van az ma is forrasztva a vekolattal.) A törmelékből pedig a nemes vármegye csináltatott olyan a milyen utat Ecsedtől Györtelkéig, akkor még a lápnak kellett neki vágni.

Ez időközben nagy köd támadt. Vezetünk olyan a milyen utba beigazított, kifiztettem. Fél éjszaka kóboroltunk, hol a nyer-

ges, hol a lógós süppedt el az ingoványba. Ha, nem a Baranyi Károly ménesebeli tüzes jóság, menten ott vész. Bár a mi segítésünkkel (fület, farkát fogtuk) csak kipattant, a kocsis keményebb talajra fordítá ki.

Az erdélyi pakulárokat is felriasztgattuk. sete suta juhaikkal. Megszepentek a czifra szürös eselédektől.

Ló, ember kifaradt már, a midőn neki ment a szekerekünk rudja egy k n rekedt bogjának.

Ki zaboláztunk! Jó csomót huzgáltunk a boglyából, a kétülés közze gyürve végig nyultunk rajta. Nagy uti bundáinkba takaródzva elaludtunk.

Mikor megvirradt, akkor láttuk, hogy aig vagyunk 10 puska lövésre a vártól karácsony 1-ső napján (a honnan ki indultunk.)

Eszembe ötlött erről egy krónika, a mit az öreg 90 éves Bottka Lajostól hallottam.

A vár alatt jöttem el vele, Debreczenből hoztam, de nyári időben.

— Hejh fráter! kezdte az öreg ur. Nem így nézett ki ez a vár a Bátor i ide-

jébe! Nem volt nagy, de biztos uri fészek. Köröskörül uszó, ingó vándorlappal, vagy nagy éger erdővel, a miről a fát csak kemény télbe lopvast lehetett behordani. Ellenség se árthatott volna neki, csak a csaholyi homok dombokra nyiló felvonós kapuján, de a feletti tornyából kinézett ám a szakállas ágyu.

Tudtomra ellenség nem is hódította be, hanem valahogy rosszfát tett a tüzre Bátor i uram!

Meg kapta az orrot Bécsből érte. A királyi szó hallgatására rendelték Bécsbe. Ő kegyelme sokat dirgett-dörgött érte, végre a vár piacára parancsolta a lapos fedelű erős korbákon járó hintót. Fel is pakolták rá a csatlósok az ágyneműt, bórzsákat, meg az elemőzsiást.

Az ős fekete is elébe lett ragasztva, András kocsis a nyerges lova mellett felülésre készen várta a palotából kijövő urát, hogy felszálljon!

A szürke nyergeslő vágni kezdte a vár porondját, mert hát domahidai Domahidy János is ilyenénen járt még az én időmbe) tette hozzá s azt tartotta, nem is ős fekete, ha a nyerges nem almás szürke!

Hát oly szerves összefüggésben vannak ezek egymással, hogy csak katonai törvény hozhatná létre a fedezeteket? Az a tisztelt hiteles forrás mindég csak akkor tud lebonyolító eszközt találni, a mikor ő van megszorulva.

Hát a katonai javaslatok elejtésével nem tudnák a conversiót megcsinálni, s az Ausztriának az elvállalt közös adósságból fizetendő tributumot ezzel csökkenteni? Osztrákország soha se vesztet úgy a réven, hogy azt a vámon kétszeresen meg ne kapja?

De vannak nekünk ígéreteink!... Mert nekünk elég az ígélet...

Ugyan hány magyar államférfi váltotta még be a közös intézményekre vonatkozó ígéreteit?

Majd megteszi Széll Kalmán, megteszi Fejérvári!

Ha pedig azok az ismert, „közbejött akadályok“ a „hadsereg harczképessége“, a „monarchia érdeke“, meg az ördög tudja miféle annyiszor hangoztatott kifogások újra felmerülnek, a nemzet csak várhat. Mi mindég csak várunk. A keleti bülbül madár birodalmából valók vagyunk, ahol az emberek várnak, alusznak, egyszer végkép elaludnak.

Nekünk higgadt, komoly politikai érzékünk van. Hogy gondolunk arra, hogy idő előtt valamit kiereszszakoljunk? Majd ránk is sor kerül! De, hogy mikor, azt a százesztendőös jövőmondótól is hiába kérdeznénk!... Hanem jön még egy „Königrätz“, akkor újra kiporolnak bennünket, a megszavazott nagyobb haderőnkkel egyetemben, akkor újra gondolkoznak ott a magasban, sokmindenen, talán azon is, hogy — még feljebb kellene emelni a katonai létszámot.

A magyar alkotmány, a magyar nemzeti vívmányok szempontjából pedig kellemesebbek a königrätzi csaták, mint a diadalmas hadjáratok. 1867 sem a mámorittas csapatok örömrival-

A Rózi — a nagy ur kedvencz gyep lős lova — a leeresztett dobogós hidon lehajtott fővel horkolva ment ki a vár kapuján, mintha ő se szeretné most ezt az utat?

Bátori uram szónékkül ült, el el gondolkozva, lovai pedig füstöt vetettek a mély dimbek dombok közt, csak is a medgyesi lapajon kezdett vigan görögni a hintó.

Erre kiszólt Bátori uram: — András fiam szusszantass egyet! oszt huzogasd meg a lovak üstökét! Megtörtént. András újra felszállt a nyeregbe.

— Andris! Ágaskodj csak fel, oszt nézz szét fiam, látod-e még az ecsedi vár tornyát?

András a vett parancs szerint cselekedett. Forgatta erős kálomista nyakát jobbra-balra, lábhegyezvén a kengyelbe.

Végre nyeregbe ereszkedik s beszólt illetéknéppen: Nem látom én uram még a tornya hegyén ragyogó csellagot se!...

— No, gyerekem, indits vissza Ecsedre, mert nem hiszek a németnek!

Morvay Károly.

gásának viszhangja, hanem a gyászé, a komor kétségbeesésé.

Hogy lehessen ott lelkes sereget sikra állítani, győzelmes harczokat várni, hogy állítsa ott örömmel csatasorba egy nemzet fiait, ahol az ország maga is remegő félelemmel hallja azok diadalait?!

Ez a mai szomorú állapot.

Dr. Ábrahám Dezső.

Viziók.

Irta: Oberon.

Debreczen, márcz. 11.

Azt olvasom egyes újságokban, hogy az ellenzék lángba akarja borítani az országot...

Amily csodás ez a vád, epp oly igaztalan...

Ki akar hazánkban forradalmat? Bizonyára senki. Erre se okunk, se pazarolni való pénzünk és verünk nincs. Legfeljebb néhány megvadult szocialista ahitozik a feiforgatás után, boros fővel azt gondolva, hogy a zavarosban majdan kenyekedvère halaszthatik.

Egész más lángba borítani az országot és egészen más vedeni a nemzeti jogokat és a magyarság igazait. — Ez a védelem nemcsak joga a nemzetnek, de őseitől örökölt szent kötelessége.

Ez a védelem nem lazadás, hanem a magyar ember fajszeretete, százados tradícióinak hű apolása.

Örök igazság az, hogy a békejegyében fejlődnek és izmosodnak a nemzetek.

Megdönthetetlen hitem, hogy az én hazámnak a hosszú századok veres küzdelmei után nap fényes napokra van szüksége.

Vallom, mert a történelem a tanító mesterem, hogy bár a viharok tisztítják meg az ember politikai gondolkozását egy uezna beke többet ér az agyudőrejnél és a csatatéren haldoklok sohajainál... De midőn ezeket hiszem és vallom, nem irhatom alá azok nézetet, akik béket akarnak még a nemzeti jogok feláldozása aran is. Ezt a béket, az ilyen egyezkedést egy történeti multu nemzet nem irhatja alá, ilyen alkut magyar ember nem köthet.

A nemzet mostani feljajdulása nem jelent forradalmat, sem lángokat. Legfeljebb a hazafiai érzés szent lángja ez, melyet az igazi magyar szivekből feltörő keserűség éleszt. E lángtól nem kell megijedni, hanem inkább élesíteni oly magasra és oly hőfokra, hogy ha nem is egyszerre, de legalább részletekben égjen el benne mind az, ami nemzetietlen és sérelmes fajunkra, magyarságunkra, jogainkra.

Nem az ellenzék politikai nézete ez a tiltakozás a katonai javaslatok ellen, hanem az egész nemzet szívének dobbanása. Jogos vétoja annak az országnak, mely a katonai terhek alatt immár roskadozik. Az analfabéták száma még mindig nagy. Kulturánk még nincs betetőzve. Munkásaink öregségük maguk előtt látva reménytelenül néznek a jövőbe. A fejlődő városok polgárai nyögnek az elviselhetetlen adók terhe alatt. Közegészségügyünk javítására csak lassan áldozhatunk. A magyar középosztálytól a társadalom lehetetlent kíván. Gazdáink válság előtt állanak. Kereskedőink az adás-vevés munkájában kötött kezekkel dolgoznak. De a katonaság részére mindig nyitva áll az erszényünk és most, mikor már mindent odaadtunk, Fejérvári még az üres táskát is elakarja tőlünk venni.

Hol vagytok ti eltemetett magyar parlamenti férfiak, kik hajdan a nemzet srsát intéztétek? Nem sir-e fel a lelketek utódaitok e szolgálalkütségének láttára? Nem törtök

e ki sirotokból, hogy kiragadva az égigond kezéből a nemzet sorsának intézését — egy új világot teremtetek? Hittétek volna-e, hogy a ti munkaitoknak ez lesz a gyümölcse, állam és nemzetfentartó törekvésteknek eredménye,

A nemzet sérelmét kívánjuk orvosolni az országos feljajdulással. Jogos téren, jogos eszközökkel jogaink védelmére egyesítjük szellemi erőnket. Itt-ott talán a keserűség kifakadásokra is készlet, de hiszen a nemzeti fájdalmas érzésnek több joga van, mint a hatalom árnyékában magát jólérző meghunyászkodásnak. Mikor a nemzet igazainak védelméről van szó, akkor még a tulzás is megbocsátható. Mert igaz az a bölcs mondás, hogy a jószívű pipázó sokszor nagyobb kárt okoz, mint aki felhevülésében égő gyufát dob el gondtalanul.

De ki kiált tüzet és ki fél a lángoktól? Azok, kik az áldott béke kedvéért készek feladni apránként a nemzet jogait... Azok látnak viziókat, kik nem látják mi képen zsugorodik össze a nemzeti erő a katonai tulkövetelések nyomása alatt és miképen leszünk kozmopolitákká erkölcsben és érzésben egyaránt.

Hová lettél én népem, én nemzetem?

Beleptél Isten jóvoltából a második ezredévbe s a helyett, hogy fajod izmosodnék, gyermekeid futnak a katonai pályától, mert tudják, hogy csak akkor haladhatnak, ha magyar érzelmök sérelmét elűzik.

Egy küzdelmes ezer év van a hátad mögött. Többet éltél, többet haltál mint száz nemzet ezernyi idő alatt. Eltemettek, feltámadtál. És mikor százados küzdelmeidből dicsőségesen kiemelkedve így szólhattál:

„Ego sum resurrectio“ akkor önfiad csorbitják jogaidat az áldott béke megtartásának ürügye alatt.

Ezt is megkellett érned én nemzetem!

És én meg sem féltetek, mert tudom, hogy okos, politikailag érett nemzet vagy. Igazad most is győzni fog. A nemzeti egyesített akaratnak nagy erkölcsi ereje van.

Debreczen, az ország legmagyarabb városa sem nézheti télenül a katonai javaslatok sorsát. A szabadság kivívásának Idusán komoly fönsséggel fog tiltakozni minden jogtiprás ellen. Beestelen az, ki erőszakosan bont rendet e nagy napon és méltatlan a magyar névre, ki nem a veszendő jogokért száll sikra, hanem éretlen tüntetésekre pazarolja erejét.

A 48-dik számú önkéntes zászlóalj működése és alakulása.

Irta: Propper Mór, a debreczeni honvédegyelet alelnöke.

A fejérvári csata után a magyar hadsereg kétfelé oszlott, nagyobb része Bécsnek ment, mi Perczel Mór ezredes s Görgei alezredes parancsnoksága alatt, ugymint a mi zászlóaljunk, a Hunyadi zászlóalj, Zrinyi zászlóalj, egy beregi önkéntes század, két kun század, egy divízió Miklós huszár Gáspár András őrnagy parancsnoksága alatt, egy század császár huszár Völper százados alatt. E kis hadtesttel indultunk Róth s Filipovits ellen.

Tolnamegyében Ozora határan, amint egy erdőből kibontakoztunk, egy sik gyepen előttünk állott Róth s Filipovitsnak 7000 czinderes fegyverrel felszerelt vitéz katonájuk.

Perczel jelt adott a csata megkezdésére, de Görgei intett az üteg parancsnoknak, hogy várjon s magához intett két Miklós huszart s kardját kirántva egy fehér zsebkendőt kötött kardjára és átlövagolt az ellenséghez s megegyezett Róth s Filipovitsal, hogy a fegyvert leteszik. A tiszteteket felkísérik Pestre, a legénységet s az áltiszteket elkísérik a varasdi hidra s ott megesküsznek, hogy a magyarok ellen többé fegy-

vert nem fognak. Ezzel a jelentéssel jött vissza Görgei Perczel ezredeshez, ekkor Perczel ezredes egy pár vont csövű pisztolyt ajándékozott Görgeinek, de Görgei fitymálva dobta oda az egyik Miklós huszárnak, e percztől fogva datálódik kettőjük közt a nagy ellenségeskedés.

A horvátokat Vásárhelyi százados kísérte a századával. Ezek tájékan a század gulába rakta a fegyverét, ekkor a horvátok megrovanták őket és fegyverüket elszedték s Vásárhelyit a századdal fogolylyá tették. Gróf Batthyányi Kázmérnak, a ki Ezeket ostromolta, tudomására jutott, hogy Vásárhelyivel mi történt. Ekkor elibök került és a horvátokat újra elfogta. Vásárhelyi eként szabad lett s addig járt a vár alá, míg ottan halálát lelte.

Mi pedig egy kis hadtesttel indultunk Zalamegyének, s a tánci pusztán volt egy kis csapatunk a horvátokkal. Innen indulva a Mura parton van Letenye községe és a Murának a tulsó partján, volt a horvátok sánca, de ebből is a mi ütegünk hamarosan kikergette őket. Ekkor repülő hidon átkeltünk a Murán, de utólrini nem lehetett őket s így az országnak ezen részén ellenség nem maradt. Hogy milyen hatalmas nemzet a horvát: meglehet abból itélni, a Perczel tábora 4000 emberből állott, ezt is három felé kellett osztani. Ugymint Drangos őrnagy a Hunyadi zászlóaljjal Légrádnál, Patai István a 48 dik zászlóaljjal, Szekurics őrnagy a Zrinyi zászlóaljjal a steier sorompót tartották megszállva és egyik helyen sem kísérelték meg a betörést. Perczel ezredesnek még ez nem volt elég, egy este a 48 ik zászlóaljat s a Zrinyieket elhúditotta Steierországba, mikor virradni kezdett Fridó városa alatt Nuzsán tábornoknak az összes előőrsét elfogtuk, ő pedig a seregével elszökött. Ugy dél körül vissza indultunk a varasdi hidhoz. Miután Svátnál (talán Schwetchnán?) a csata elveszett, a tábor itthagya a helyet, hogy Görgeihez, a ki Pestnek jött, csatlakozzék. Decz. 29-dikén érkezünk Mór alá s 30-dikán reggel Jellasics vagy 25000 emberrel megtamada ezt a kis táborot. Aug folyt egy óráig a csata — hatranéztem — egy sivalzer ezred a balszárnyat áttörte s a hatunk alatt volt felállitva. Ezt a borzasztó csatát leirni nem tudom, egyszóval a Zrinyi s Hunyadi zászlóaljak megsemmisültek; nekünk is sok sebesültünk volt, de azal voltunk szerencsések, hogy a jobb szárnyon, ahol felvultunk állitva, a móri szőlők mentettek meg bennünket, mert azon keresztül menekültünk a csákvári erdőbe, itt a kútnál találkoztunk a Görgei hadseregével.

Deczember 31 dikén Görgei Téténnél megütközött Windischgrätznel s este a magyar hadsereg Pestre bevonult. Január 4-én a 48 dik zászlóalj a budai szőlőkben volt fegyverposztón, 5-dikén hajnalban ott hagytuk a posztot és átjöttünk a lánchidon s ha a Duna partnak lelkes lakói a kapukat ki nem nyitják, oly hideg volt, ott fagyunk volna meg. Pestről reteráltunk Karczagig, én átal lettem küldve Nádudvarra a hadtestnek kvártélycsinálás végett, miután Windischgrätz a Tiszán át nem mert menni, avizót kaptam, hogy a hadtest visszament Kisujszállásra. Február hóban Mesterházi ezredes parancsnoksága alatt Cibakházánál Ottinger tábornokot, midőn a Tiszán átal akart jönni, visszavertük seregestől. Itt két nevezetes esett történt. Zászlóaljunkból Uray százados százada elé egy bomba esett, Uray százados felkapta a forgó bombát s a Tiszába lökte. A századost azon kitüntetés érte, hogy a második érdemrendet kapta.

(Folyt. köv.)

Kossuth Lajos remek kivitelű, nagyalaku színnyomatu képe diszes arany keretben **44 korona**. Megrendelhető **havi 2 koronás részletfizetésre**

Délutáni levél.

(A debreczeni piacról.)

A debreczeni piacról beszélgetvén, igazán gondba vagyok, kihez forduljak e sorokkal? Majdnem olyan nagy gondba, mintha például valami kíváncsi idegen oly kérdéssel zavarna meg, merre is van a debreczeni piac?

Mitévő legyenek? Hova forduljak? Mint katona viselt embernél iránytű ugyan van nálam . . . A pircsi sor a vasut felé menet esik, libát, ruczát a Miklós-utca vége felé árulnak, de a Simonffy-utczai zurdikban is van piac, meg a Dégenfeld-téren, Kossuth-utczán, Csapó-utczán, Rákóczi-utczán, jó ég tudná elsorolni, hogy még hol s mely égtájak felé? . . . Szegény gazdasszonyok!

Éppen ily zavarban vagyok jelen levelem czimezését illetőleg is . . . A mindenkivel szemben figyelmes polgármesterhez forduljak? Vagy talán még is illetékesebb az elbírálásra a rendőrség! Ha az nem, inkább talán a vásárbiróság?

Mitévő legyenek? Hisz a debreczeni piac igazi gazdátlan piac! Itt a helyben lakos fogyasztó közönség élelmes idegen üzereknek van kiszolgáltatva. Minden rendü-rangu fogyasztók folyton és folyton panaszkodnak a Debreczen szerkesztőségében, hogy emeljünk szót az érdekekben és védelmökre; mert, a különben eddig is hallatlanul felcsigázott drága, de viszont vásári termékben szegényes debreczeni piacson a szárnyas piacson, az ugynevezett pircsi soron hosszabb idő óta idegen üzerek garázdálkodnak tetszésük, kényük szerint — kuszmirjaikkal, már a kora reggeli órákban, mikor még a helybeli fogyasztó közönség nem mozdulhatott ki; már hajszát indítanak a csirke, a tyúk, a kappan után és mire a közönség a piaczra érkezik, az élelmes idegen üzerek már kosarakba csomagolva, nagy szállító kocsin irányítják az eleven árut a vasut felé.

És napirenden van a sok eset, hogy a háziasszonyok, vagy a vendéglősök még a legnagyobb képzelhető árért sem vásárolhatnak csirkét az asztalokra és a mit egyéb portékákból itt is hagyott az idegen üzér, az mind selejtes, de ráadásul még patika drága is.

Czudar szabadosság ez a helyben adózó fogyasztó nagy közönséggel szemben; hogy élelmes idegen üzerek a pircsi soron, az ugy hisszük, piaczi czélokra le nem foglalható gyalog sétányon, a két fasor között a böles rendőrség szemeláltára táborot ütnek, ott csomagoló helyet rögtönöznek ládákból, ketreceikkel; már a kora reggeli órákban, virradattól tarolják az árut a fogyasztó közönség elöl; mely pedig a debreczeni piacz drágasága miatt eddig is méltán panaszkodhatott,

mivel a debreczeni piacz egyike a legdrágább piaczoknak. Joggal várhatná tehát a hatóságtól a helyben adózó és fogyasztó közönség, hogy az idegen üzerek tuikapásaival szemben vegye védelembe őket és hogy az idegen üzerek már a hajnali óráktól kezdve ne szedhessék el az árut a debreczeni közönség elöl, melynek türelmét bámulom az ilyen tarthatatlan állapotokkal szemben, midőn is tömeges fellépésével nem kényszeríti a hatóságot cselekvésre. az élelmes idegen üzerek tulkapásainak rendszabályozására, hogy például reggeli 9 óránál elébb ne hajhászhasa a piaczot az idegen üzér; de kiekkor is béreljen boltotmagának és ne pedig a közsétány, a gyalogut egy részét foglalja le üzleti czélokra.

Szabad Hajdu.

Kossuth.

Irta: **Hiador.***

Háromszáz évig várt rád nemzed —
Nem rég jövel s több század életed.
Atyád a nép volt, nevelőd a vész,
Vész karja a legjobb baráti kéz.
Veres pallos függ almaid felett,
De egy nemzet, ki őrizi életedet.
Szónok, kitől a zsarnok vere fagy,
Rákóczi égből kitört lelke vagy.
Hullám, kit a vértenger felvetett,
Hogy elmerítsd, vagy vidd fel nepedet . . .

Mi a szabadság? Isten szép ege,
S lelked e kinyitl égnek gyermeke,
Börtönbe láttad első sugarát,
Rabtársul ott találtad a hazát.
S e két rabtestvér szolgasága nagy —
Sok százados fájdalomak ajka vagy,
Szellő, patak, villám, tenger, vihar,
Hogy sir a lélek, sir rá a magyar.

Beszélj, beszélj, e nemzet téged ért,
Ad életet, vért minden hangodért,
Eiöre uj Washington! ez neved,
Vidd a szabad vilagba nemzedet.
Kezedben van minden nép zászlaja,
Utannad megy, mint árnyad a haza.
Törd össze a zsarnokság lánczait,
Emeld a fel a népek szent trónjait . . .
Terepts egy uj kor', uj hazát nekünk —
Te benned lesz halhatlan nemzetünk.

Ha lesz egy nap, hol millió szemek
Mint egy szivből egy könnyet ejtenek,
Ha lesz egy sir, hol reményt nem lelünk,
Hisz életed örökké kell nekünk —
Emléked egy hazának fénye lesz,
Soká mondjuk: K o s s u t h n a k lelke ez.

* Jámbor Pál, álnéven Hiador ezen remek versét még 1847-ben írta. Profétai lelkével jóslja meg Kossuth jövő nagyságát. Lángoló hazaszeretetet árad felénk e sorok minden betűjéből . . . A költő álma teljesedett, mert K o s s u t h lelkének nagysága örök vigasztalás lesz mindoha.

NAPI HIREK.

Felhívás a polgárokhoz.

Polgártársak ismételtén felhivunk titeket a márczius 15 iki népgyűlésre. Czeglédről a mai napon 500 tagból álló nagy küldöttség ment a fővárosba tiltakozni. Szégyen volna, gyalázat volna Debreczenre, ha a mozgalomból kimaradna és őszinte magyar szavát

„Kazinczy“ könyvkereskedő részv.-társaságnál.

Megtekinthető **László Albert és Társa** könyvkereskedésében.

nem emelné fel a merénylet ellen. Éppen azért párt- osztály- és korkülönbség nélkül szól tihozzátok az intéző bizottság felhívása.

Polgártársak! Az újabb vér- és pénz-áldozatot követelő katonai javaslatok ellen Debreczen sz. kir. város törvényhatósági közgyűlése már egyhangulag felírt, de e város polgársága népgyűlésen még nem hallatta tiltakozó szavát. Polgártársak! akik ezeket a megbírhatalatlan terheket magatokról elhárítani, az egész országot veszedelemmel fe nyegető merényletet meggátolni akarjátok: folyó márczius hó 15-ik napján, délelőtt 10 és fél óraker a városháza udvarán tartandó N E P G Y Ű L É S R E ezennel tisztelettel s bizalommal meghívunk titeket. Polgártársak! Itt az ideje, hogy azon a népgyűlésen összeseregelve, fölemeljük tiltakozó szavunkat és ezt **küldöttség útján** az országgyűlés képviselőházához föl is terjesszük. Jöjjetek azért nagy számmal, párt-, osztály- és korkülönbség nélkül! Debreczen, 1903. márczius 5. Az intéző bizottság.

Presbiteri gyűlés.

A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriuma f. hó 12-dikén holnap délután 3 óraker gyűlést tart az egyház tanácstermében. A gyűlésen Kiss Áron ev. ref. püspök és Simonffy Imre főgondnok fognak elnökölni. A tárgysorozatnak számos fontos pontja van, a minek következtében kívánatos, hogy a tagok teljes számban jelenjenek meg.

Emlékezés Vay Dánielre.

A Vay grófné elhunytá alkalmából a következőket elevenít fel egy fővárosi lap-társ: Gróf Vay Dánielné, született báró Sennyey Amália hunyt el a napokban, 79 éves korában. Életehez érdekes emlék fűződik. Férje, gróf Vay Daniel, a 40-es évek szabadelvű ifjúságának egyik vezere Kossuth Lajos „Pesti Hirlap”-jának munkatársa volt. Emlékezetes, hogy abban az időben Bécsből kardforgatókat béreltek fel, akiknek feladatuk volt a szabadelvű part jelesének bántalmazása és párba újjan való elpusztítása. Az egyik bergyilkossal megverekedett volt a halhatatlan emlékű báró Wesselenyi Miklós is; Jókai Mór „Kárpáti Zoltán” cz. örökszép regényében gyönyörűen használja fel ezt az esetet. Gróf Vay Danielt is ilyen párba újja hívta ki egy ilyen felbérelt alak. Az ifju gróf kész lett volna verekedni, de ifju neje nem engedte. A második emeleten levő lakás ablakába ugrott és kijelentette, hogy tüstént a köveztetre dobja magát, ha férje nem igéri meg, hogy nem kockasztatja életét. Vay gróf engedett ifju neje könyörgésének. Még azon éjjel elutaztak Pozsonyból. Gróf Vay Daniel azóta teljesen visszavouult a politika teréről s 1893-ban, esőndes magánosságban hunyt el Debreczenben. Ilyen óriási szerelem emlékét őrizte mindvégig a most sirba szállt főuri nő.

Gyakornok kisasszony Hajdumegyében.

Mint értesülünk: bodoki Henter Juliska kisasszony, ki mint magantanuló a budapesti zöldfa-utcai leánygymnasium 8-ik osztályára beiratkozott, gyógyszerész gyakornoknak beállott Ince Kálmán balmazújvárosi női gyógyszerész gyógyszerertárába, kinél már az első gyógyszerész gyakornok kisasszony is működött. Az új pálya kezdetén sok szerencsét kívánunk az új gyakornok kisasszonynak!

Beteg telekkönyvvezető.

Részvétellel értesülünk, hogy Borus Ferencz, a királyi Törvényszék szorgalmas tisztviselője súlyos betegen fekszik Vigkedvű Mihály utcza lakásán. Aggodalmasan súlyos betegsége a legnagyobb részvételt kelte barátaik között és a kir. Törvényszék-nél. Borus telekkönyvvezető betegsége anél inkább kelthet részvételt, mert betegségét hivatalos működése közben, egy hiv. utazás alkalmával kapta.

Debreczin—Oesterreich . . .

Már a kuruczok dalolták: „lám mily okos, tudós féreg a német” (persze az osztrákba oltott németet értvén), pedig hát a német alaposság is többször czáfolja le magát. Például a földrajzot illetőleg sok-sok tájékozatlanságot árulnak el az okos németek; kiknek, ugy látszik, hogy saját külön földrajzi könyvek van Magyarországot illetőleg, mert az ő fogalmuk szerint Magyarország csak Ausztriának egy várme-gyéje . . . Pedig vehetnék azt a fáradságot legalább azok az okos németek, hogy a kik hozzánk fordulnak, egyben vagy másban kérnek tőlünk valamit, vagy kínálnak nekünk valamit, tájékozódni Magyarországot illetőleg. És ne cselekednék azt, a mit a drezdai „Illustrierte Thierwelt” szerkesztősége cselekedett. A becses lapját küldte és ajánlotta a debreczeni »Geflügelzucht Verein»-nak azon czim-zéssel, hogy Debreczin (Oesterreich)! Szégyelhesi magát a tudós, okos német! A kiknek a kitanítására, szerintünk, a legalkalmasabb orvosság egyszerűen visszaküldeni a levelét, az ujságját; ekkor majd érdeklődni fog az az okos német, hogy merre és hol is fekszik az a Debreczen? Kicsoda, micsoda nép és ország az a magyar nép és Magyarország; mely azonban még is leginkább szégyelhesi magát, hogy védügyét, pénzügyét, külügyét idegen, osztrák martalékul engedi. Bizonyosan ezért nem akarják tudni és ösmerni az okos németek, hogy Osztrákországon kívül még bizonyos nevezetű Magyarország is létezhetik; hisz ha tényl g létezne (igy okoskodik a tudós német), akkor csak nem volna olyan hülye, örült nép, hogy az idegen osztrák tutorkodna érette a nagyvilág előtt.

A tanítói árvaház felügyelő bizottsága.

A közoktatásügyi miniszter az országos tanítói árvaház felügyelő bizottsági tagjait nemrég nevezte ki öt évre. Ebbe a bizottságba, a város részéről, a miniszter Puky Gyula főispánt, Kovács József polgármestert és Roncsik Lajos főszámvevőt nevezte ki. Az új felügyelőbizottság első, alakuló gyűlését ma délelőtt 10 óraker tartotta meg az országos tanítói árvaház helyiségében.

A jog és pénzügyi bizottság

holnap, márczius hó 12-én, Csütörtökön délután 8 óraker a városháza nagytermében Vecsey Imre főjegyző elnöklése mellett ülést tart.

Kanyaró járvány.

A kanyaró még mindig járvány szerűleg terjed a gyermekek között. Habár igen sok a megbetegedés, a lefolyása a legenyhébb természetű, úgy hogy ezideig kanyaróban még egy gyermek sem hunyt el. Tekintettel a kanyaró enyhe lefolyására sem az ovodákat, sem az iskolákat nem zárják be. A vörheny teljesen megszűnt már így tehát ez utóbbi pusztító betegség nem szedi tovább áldozatait.

A sorozás és a debreczeni katonaugyosztály.

A honvédelmi miniszter, ugy látszik, erősen bizik abban, hogy az országunkat, nemzetünket veszélyeztető és tönkretévő katonai javaslatokat megszavazza a parlament. Az ellenzeki küzdelem eredménye, hogy a márczius elsejére tervezett sorozást az egész országban elhalasztották. De azért még mindig reménykedik Fejérvary, ugyanis erre vall az a leirata, melyet a minisztertanács határozatából a városhoz intézett, hogy a sorozást április hó elején „okvetlen” megkezdik, épen ezért legyenek keszen és a sorozási tervezetet terjesszék hozzá. A katonaugyosztály felterjesztette a tervezetet, de azt mar nem hiszik, hogy a mostani politikai helyzet mellett áprilisban „okvetlen” sorozhatnak; mi is azt hisszük, hogy április elsejét fog járnai a nagy bizakodásával Fejérvári miniszter és a svareczgelb társasága; mert nem képzelünk olyan elvetemedett, ha-zaaruló hatóságot, mely a törvényes ujoncz megajánlás nélkül az alkotmányba ütköző sorozáshoz beestelen eszközül adná magát. Itt csak az használhat, ha a generalis urék visszaszívják a javaslatot.

Levelek a szerkesztőhöz.

Az erdélyrészi tanulmány útját illetőleg nap-nap után érkeznek meleg, üdülő sorok felelős szerkesztőnkhez. Ujabbán Sas Edetől, a Nagyvarad kiváló tevékenységű szerkesztőjétől, az országos nevű jeles író-tól és az érdemes tanügyi fertiutól, Kuthy Zsigmond népiskolai igazgató tanítótól, a V. H. O. Sz. tagjától érkezett levél. Sas Ede ezt írta:

Kedves barátom, tömérdék dolgom, gondom közepette csak most szakithatok magamnak annyi időt, hogy üdvözetemet küldjem neked abból az alkalomból, hogy a V. H. O. Sz. pályadíjat elnyerted. Oly hazafias missziót vállaltál magadra, a miőt csak a te igaz magyar lelked megalkothatott s a melynek sikeres elvégzéséhez ismét a te hazafias buzgalmad, tősgyökeres szityya-talentumod fog neked erőt adni! Meleg kézzsoritással igaz hived Sas Ede.

Kuthy igazgató ezt írta:

Tek. ifj. Móricz Pál szerkesztő urnak Helyben. Igen tisztelt szerkesztő ur! Engedje meg, igen tisztelt szerkesztő ur, hogy a sok gratuláló közt, hadd fejezzem ki én is örömet és üdvözetemet a fölött, hogy a V. H. O. Sz. önnek juttatta az utazási-tanulmányuti ösztöndíjat. Az igazgatóság érdemekben dus tagnak ítélte oda az ösztöndíjat, a ki azt hazafias cselekményre szándékszik felhasználni: tanulmányozván a nemzetiség lakta vidékeket, fogadja ismétlen őszinte üdvözetemet, maradván igaz hive Kuthy Zsigmond, igazgató, a vidéki hirlapírók orsz. szövetségének tagja.

Sz. Szabó József súlyos beteg.

A legnagyobb részvétellel adjuk hírül, hogy pártunk oszlopos és közéletünk tevékeny, buzgó tagja, dr. Sz. Szabó József súlyos betegen fekszik Kossuth utcái lakásán. Pár nap előtt döntötte ágyba a 65 éves különben életerős férfit, a tüdőgyulladás. — Kezelő orvosa dr. Sárvári Gyula reméli, hogy kitünő polgártársunk erős szervezete kiheveri a betegséget. Szívvel kívánjuk a gyógyulását az erdemes, önzetlen férfinak, ki Debreczen hazafias és társadalmi mozgalmában mindig első szerepvívő volt.

A hajdunánási iparos dalkör

f. hó 15-én, a Bocskai szálló nagytermében, zászló alapja javára hangversennyel egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez. A multság kezdete 7 órakor. Belépti díj 1 k, 20 f. Rizling borról a rendezőség gondoskodik. Szünetkor hangverseny. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. . . . Körülből ezen adatok foglaltatnak a meghívóban. Mi dicsérjük, helyeseljük a hajdunánási iparos dalkör iparkodását; csak azt nem értjük, hogy mikor Hajdunánáson is van nyomda, és Debreczenben is több nyomda vállalat működik, miért, miként fordulhatnak a nánási iparos dalkör tagjai gyomai nyomdáshoz meghívót nyomtatni? . . .

Érdekes tárgyalás a kir. táblán.

Holnap délelőtt érdekes ügyben itélkezik a debreczeni kir. ítélőtábla büntető tanácsa. Az ügy előzményei a legutóbbi képviselőválasztásokkal állanak összefüggésben és annak idején a napi sajtóban is sokáig tárgyaltak, sőt a képviselőházban is szóba került. A nagysomkúti képviselőválasztás alkalmával történt, hogy az egyik jelölt Bamberger kormánypárti jelölt érdekében az ottani főszoigabiróval Komoróczy Ivánnal tárgyalt dr. Barna Fülöp ügyvédjelölt. Állítólag Barna megakartá vesztegetni a főszoigabirót, ki két tanút rejtett el a mellékszobában és mikor az ügyvédjelölt a pénzt atakarta adni, a tanúk előbukkantak rejtekhelyeikről. A törvényszék elé került az ügy és a törvényszék Barna Fülöpöt a megvesztegetés vádjára alól felmentette. Felelőzés folytán a nagy port felvert vesztegetési ügy a debreczeni kir. ítélőtábla elé kerül, hol holnap itélkeznek benne. Barna Fülöp vádlottat Kelemen Samu dr. ösmert szatmári kriminálista védi.

A nyiregyházi tiltakozó népgyűlés

vasárnap délelőtt tartatott meg a katonai javaslatok törvényerőre emelése ellen. Párkülönbség nélkül gyülekeztek a városháza udvarára a népek ezrei. Beniczky Miksa volt országgyűlési képviselő elnökölt, kinek lelkes megnyitó beszéde folyamán, a melyben a népgyűlés célját ösmertette, érdekes volt midőn megállapította, hogy a **népgyűlésen megjelent a megyei és a városi tisztikar is.** (Hisszük, hogy Debreczenben sem fognak ezen a napon a kuczkóba bujni! Szerk.) Meskó László volt országgyűlési képviselő és Pap Zoltán vármegyei képviselő beszélt a népgyűléshez riadó lelkesedést keltve. Egyhangú határozatban mondták ki az ősi Szabolcsmegye székhelyén, hogy felirnak a magyar országgyűlés képviselőházához a katonai javaslatok elutasítása, a magyar vezényszó, zászló és czimer

behozatala, a szolgálati időnek 2 évre való leszállítása iránt.

A kinek nem kell a briliáns függő.

Pár nappal ezelőtt nagy veszteség érte a színházi női karnak egy szép csillagát, Kendi Piroskát. Ugyanis színházi „briliáns” függőjét ellopták. Derék rendőrségünk ezuttal az igazi uton nyomozott és megtalálta a függőt bizonyos nevű Zempléni csavargónál, miről nagy hivatalos örömmel értesítették a hájos tulajdonosát, a ki azonban ezideig, bár már az értesítés óta egy hét telt el, nem vette át a „briliáns” függőt. Ime egy karbeli csillag, a kinek nem kell a „briliáns” függő! . . . Ritkaság a mai világban! Ha mindjárt színpadi briliánsokról is van szó.

Valami tanonciskolai felügyelő és a márczius tizenötödike.

Fölháborodással értesülünk, hogy valami iparostanonciskolai felügyelőnek most jutott eszébe, hogy márczius 15-én délelőtt 10 órára hívja össze a debreczeni iparostanonciskola tanítókárát gyűlésre. Az az ur jobban tenné, ha Április 11-re jönne hozzánk! . . . Reméljük, hogy az iskola elnöke, vagy igazgatója tudtára adja a nemzeti ünnepünk zavarásában is utazó felügyelő urnak, hogy Debreczenben márczius 15-ikét megszoktuk ünnepelni és legelőcsebben cselekszi, ha nem zavarja meg ünneplésünket; sőt inkább jómagya is velünk ünnepel.

Az Iparos-Kör Rákóczi ünnepe.

Megemlékeztünk már arról, hogy az Iparos Kör márczius 29-én délután 6 órakor Rákóczi emlékünnepet rendez mely alkalommal II. Rákóczy Ferencről dr. Boldisár Kálmár tart felolvasást. A változatos műsorral bíró hangversenyt vacsora követi. A társasvacsorát az Arany Bika szálló dísztermében rendezik a kör egy teríték ára 2 korona lesz. Erre a társasvacsorára vonatkozólag most aláírási íveket boesájtott ki a választmány a kör tagjaihoz azért, hogy a vacsorára főleg női résztvevőket toborozzanak, színt és kedélyt kölesönözve ilyen módon az amugy is kedvesfiek ígérkező mulatságnak. — Az íveket legkésőbb márczius 26-áig vissza kell származtatni az iparos kör helyiségébe a begyűlt pénzzel együtt.

A „Zion” egylet közgyűlése.

A „Zion” debreczeni betegsegélyző egyletnek 1903. évi márczius 15-én, délután 3 órakor a „Frohner” szálloda éttermében tartja meg közgyűlését. Ifj. Schwarz Vilmos elnöklésével. A közgyűlés napirendje következő: Jelentés az 1902. évi ügykezelésről, Az 1902. évi zárszámadás és számvizsgáló bizottság erre vonatkozó jelentésének meghallgatása. Egy 3 tagú számvizsgáló bizottság választása az 1903. évre. Esetleges indítványok.

Mit danoltak a szolnokiak?

Szolnoki testvéreink, a 120 tagu nagy küldöttség tagjai lobogó nemzeti zászlók alatt ezen sikerült magyar nótát énekelve vonultak fel Budapest utcáin:

Fejérvári katonát kér
(Hogy ilyen az arcára fér!)
Nem értjük a német szavát,
Nem adunk neki katonát!
Éljen a haza!

Ha magyar zászlót bontana,
Magyar lenne vezényszava, —
Megértenék hívó szavát,
Szívesen adnánk katonát!
Éljen a haza!

Öngyilkosság.

Kartai Gábor 23 éves földmivest tegnap a Bocskai kert mellett halva találták. Mellette flóbert fegyver hevert. A vizsgálat megállapította, hogy öngyilkos lett. Szájába lött és a golyó agyvelejebe hatolt, Miért vált meg az eletről, senkisé tudja.

A Gotterhalte.

A Füg. Magy. írja: Ez a czime a Magyar Színház szombaton bemutatóra kerülő darabjának, mely mar most fölkelte maga iránt a figyelmet. A darab tárgya az a tragikus sors, amely egy fiatal magyar honvédhadnagyot a Gotterhalte miatt ér. Természetes, hogy a darab a politikai köröknek is feltűnt. Ennek tulajdonítható, hogy Rudnay Béla rendőrfőkapitány ma magához kérte Leszkay Andrást, a Magyar Színház igazgatóját. — A főkapitány azt kérdezte a színházigazgatótól, hogy az előadásra kerülő — darab nem tartalmaz-e sértő és botránys dolgokat, és nem ad-e alkalmat antidinasztikus tüntetésre. Az igazgató válasza az volt, hogy a darab hazafias, költői hevülettel áthatott mű, amely kétségtelenül föl kelti a hazafias érzéseket, de az előadás keretében semmi botránnyt nem okozhat. Az igazgató válasza megnyugtatta a főkapitányt. A „Gotterhalte” első előadása iránt természetesen ezek után még fokozottabb az érdeklődés.

Védekezés a tüdővész ellen.

Az egész országban megindult a védekezés a tüdővész ellen. Minden nagyobb városban bizottságok alakultak a veszedelmes betegség ellen való védekezésre. A belügyminiszterium jelentése szerint megdöbbenő a tüdővészben elpusztult emberek statisztikája. A jelentés szerint a múlt decemberben Budapesten 207, az országban pedig 5989 ember halt meg ebben a betegségben.

Szegedi nők deputációja a királynál.

Jeleztük, hogy a szegedi kisedővő és jótékonyegylet 10 tagu küldöttséget menesztetnek a királyhoz. Ez: a küldöttséget a király csütörtök délelőtt 10 órakor fogadja. A küldöttség a mórjai óvodára s menházra tizezer koronát kér a királytól a jótékonycélú állami sorsjáték jövedelméből, amennyiben a jövedelmet mindenkor jótékonyági s gyermekvédelmi egyesületek támogatására szokták fordítani. Érdekes, hogy a küldöttséget eleinte három tagra akarta redukálni a kabinetiroda és csak akkor engedett, a mikor a király kijelentette, hogy mind a tiz tagok fogadni kívánja.

— Nagyon szívesen látom a szegedi urnóket, ezzel fogadta a király a bejelentést

A küldöttség ugyanebben a tárgyban tiszteleg a pénzügyminiszternél, szerdán pedig Wlasics Gyula kulturminiszternél, akit az óvó-intézetek állami támogatására kérnek.

Kimutatás

a debreczeni izraelita nőegylet vezetése alatt álló szegény iskolás gyermekek tápintézetének február havi pénztári forgalmáról. Bevételek: adakozások egyszersmindenkorra 56 korona, 2 február havi részletre befizetve

78 korona, 3 január havi pénztármaradvány 218 korona 08 fillér, összesen 354 azaz háromszázötvennégy korona és 8 fillér. Kiadás: 1. husért 144 kor., 2. kenyéért 55 kor. 70 fill., 3. zsirért 36 kor., 4. zöldség és tojasért 4 kor. 72 fill., 5. fűszerért 18 kor. 22 f., 6. fáért 14 k. 80 f., 7. kiszolgáló személyzetnek 32 kor., pénztármaradvány 47 kor. azaz negyvenhét korona 64 fillér. A tápintézet javára adakoztak egyszerűségekre: közgazdasági bank 20 kor., Takarékek és Hitelintézet 15 kor., Nagy Jakabné 5 kor., Grünberger Ignácné, Kesztenbaum Jónásné, Flamm Mártonné 4—4 kor., Glück Miksané 3 kor., Falk Antalné 1 kor., összesen 56 kor., február havi részlet: Kandál Ferenczné 6 kor., Berger Henrikné, Berger Mórné, Berger Jenőné, dr. Balkányi Miklósné, Falk Lajosné, Fürst Odóné, Geiger Simonné, Lukács Árminné, dr. Popper Alajosné, Stern Józsefné 4—4 kor., dr. Popper Mórné, Szántó Gyözőné, Weisz Léviné 3—3 k., Berger Vilmosné, dr. Fejér Ferenczné Boros Izidorné, Holländer Gyuláné, Lederer Louise, Dr. Kenyeres Elekne, Dr. Kola Jánosné, Kacz Lajosné, Moskovits Adolfné, Meisels Vilmosné, Dr. Szántó Sámneine 2—2 korona. özv. Schenk Leoné 1 korona. összesen 78 koronát. Elelmiszereket adományoztak Lichtblau Albertné 6 kl. lisztet 3 kl. diót, 2 kl. cukrot és 8 tojást, Lukács Árminné 6 kl. lisztet, 1 kl. cukrot, 1 1/2 kl. mákot. Grünberger Ignácné 1 főzet káposztát, Koos Antalné 1 kenyéret, 1 főzet babot, Fried Károlyné 1 főzet burgonyát és 1 főzet répát, Berger Mórné zellert, Horti ecetgyár 10 liter ecetet. Fried Lajosné, Balkányi Miklósné, Ehrenfeld Mórné 2—2 zsák burgonyát, Goldstein Sámuelné 5 kl. borsót. Midőn ezen elszámolásunkat nyilvánosságra hoztuk, egyben hálás köszönetet mondunk a nyújtott adományokért a nemes szívé adakozóknak, valamint e helyen ismerjük el a Közgazdasági bank tekintetes Igazgatóságától kapott 30 koronát és az Alföldi Takarékpénztár tek. Igazgatóságától kapott 10 korona adományát, mely összegeket egyletünk céljaira kiutalni kegyesek voltak. Debreczen. 1903. márc. 8-án. Dr. Balkányi Miklósné elnök, Dr. Popper Alajosné a tápintézet vezetője.

Mindenki tudja.

hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

SZÍNHÁZ.

Műsor:

Szerdán „C” bérletben: Monna Vanna. Dráma.

Csütörtökön „A” bérletben Cserny Béla vendégfelléptével Romeo és Julia. Tragédia.

Penteken „B” bérletben: Bob herczeg. Regényes operette.

Szombaton „C” bérletben: Bob herczeg. Regényes operette.

Vasárnap d. u. Nőemancipáció. Énekes bohózat.

Este bérletszünetben: Aranylakodalom. Látványos színmű.

A demimonde.

Dumas e régebben népszerű ismert színművének második előadása üres ház előtt folyt le. Valószínű, hogy ez egyrészt visszahatás a múlt hét telt házai után, másrészt azonban annak a jele, hogy Dumas

színművei már nem érdeklik a közönséget, erősen megfakultak.

Mint a hogy az arannyal futtatott zsuzsu csillog egy ideig, míg új, aztán elhalványul a fénye. Dumas legtöbb darabja, köztük a demimonde is ilyen megkopott zsuzsa.

Más irányok, új eszmék, a Dumasétól egészen eltérő társadalmi problémák azok, melyek a mai közönséget érdeklik. Csak egy az, ami változatlanul hatásos ma is az ő darabjaiban: szikrázó szellemességük.

Színészeink dicséretére legyen azonban mondvá, az üres ház nem vette el kedvüket s igazán elismerésre méltó buzgósággal játszottak.

A tegnapi előadás megerősített bennünket abban a nézetünkben, hogy a társulat legteljesebb és legügyesebb a szalondarabokban, ezekben tudja a legjobban kifejtetni erejét.

Igy a tegnapi előadás folyamán a szereplők kivétel nélkül otthonosan érezték magukat a darab előkelő levegőjében. Egy-két kisebb hibát leszámítva a darab szellemes dialógjai értelmes és ügyes interpretálókra találtak Menszáros Margit, Csige Ilonka, Palágyi, Klenovits, de kivált Pataki Bélában és Hahnel Arankában.

Az előbbi a Dumas darabokban sokszor ismétlődő szellemes világfiak egy-két adta kifogástalan eleganciával. Hahnel Aranka, mint D'Ange báróné öletesen és szeretetre méltóan játszott, mint mindig, ha neki való — szerepben lép fel. Öltözékeivel is feltűnést keltett.

Sebestyén kicsiny szerepében erősen modoros volt s oly halkán beszélt, hogy alig lehetett érteni. (—s—c.)

Innét-onnét.

— Márczius 11. —

(Évődések.)

Hol morózus, hol borózus Gyula barátunkkal szokott a vidám asztaltársaság néhanap évődni. Például, most felfedezte egyik sólyomszemű tagtárs, hogy Gyula Kossuth kalapot vásárolt és kunkergós gácsér tollat is visel mellé. Kész a nyelvvágás:

— A több évtizedes mamelukság után Gyula közeledik a Kossuth-parthoz. Előbb Kossuth kalap, azután Kossuth pártba lépés.

Nemzetes Kertész János és B. Nagy János bátyáknak kedves a tévelygéséből megtért bárány.

Ödön barátunk tolmácsolja nyugalmazott adóügyi szenátor barátunknak:

— Tudod mit! Nyithatnál egy adóügyi tudakozódó intézetet, erre nezne nagyot a sarkantyus Turai.

Kedves jó magyar ember ez a mi Gyula barátunk. Mikor adóügyi szenátor volt, határozottan kimondta a pénzügyigazgatónak a sürgetésével szemben, hogy ő bizony már több dobort nem enged készíttetni, míg a hivatalt vezeti, sőt — leginkább — szeretné még a meglevő végrehajtói doboknak a fenekét is beütni, hogy ne zaklassák adóért annyira az árva debreczeni polgárságot.

Hisszük, hogy az utódja Samu szenátor sem megy bele újabb dobok készítésébe és szaporításába.

Most következik a nagy dalárda történelmi hangversenyének a harmadik folytatása. Ez alkalommal a Kossuth világbeli és a német világbeli dalokra is rákerül a sor; ha komolyan veszi a dalárda a hirdett célját és ha az ujonnan választott régi elnököt nem fogja el a bécsi láz, akkor a mű-

sorból annak a bizonyos „Jaj de . . . és mégis . . . a német” kesergőnek sem szabad kimaradni, ezzel aratnak csak igazán viharos tapsokat a dalostestvérek.

Engesszer Józsi, Zong János, Biczó Gyula próbálgatták is már valamelyik este Rácz Károly zenekísérete mellett ezen csipős, de őszinte kurucznotát. Mondhatom: kitűnő összhanggal dalolják ezt a dalt, hátha még Csurka Pista is, meg egyleti működőtag Nagy András uris beleereszti a hangját. Fucscs az osztrák ordóknak!

nemes Portörő Kelema.

A közönség köréből.*

Mélyen tisztelt Gondviselés!

A mikor kezembe veszem a tollat, akkor veszem észre, hogy elsőször is czium kell. Megkell jelőlnöm ugyanis: a kihez fordulni akarok.

De hát ki legyen az?! Ki lenne más, mint a kegyelmes Gondviselés, a kire rá vagyunk bizva mindannyian, a kiket sorsunk arra kényszerít, hogy Debreczen utcáin kocsin közlekedjünk. Igen, hozzá fordulok, mert ő és csupán ő a mi védelmünk. Csupán benne kell bízunk, hogy megoltalmaz a duhaj conlis kocsis kölykek és részeg talyigások elázolásától. Igen, mert igaz hogy Debreczenben rendőrök is vannak, igaz hogy ut rendőri szabályaink is vannak, de hát a „rendőrök” nem tudnak kiszabadulni az idéző jelek közül, hogy tényleg azokká váljanak és a szabályok sem egyebek holt betűknél.

Az utcákon pedig úgy és arra hajt minden duhaj vagy számár kocsis, a merre neki épen legjobban tetszik és egymás után történnek a szerencsétlenségek.

A tegnap este szürkületkor jöttem kocsin a főútezen. A mikor egyszer egy nagy kavarodást és egy repülő kocsist látok. Egy egy lovas kis teherhordó kocsis ugyanis jött befele a rendnek megfelelően az utca bal szélén. Lán gypszet hozott, úgy néztem. Egy konlis pedig hajtott galoppban vele szemben, de nem az ut bal szélén (fűtől ő a törvényre, hanem szembe a teher vonónak; de megbánta. A teher kocsiba ütődven a kocsis felborult, össze tört, a kocsis egy jól megérdemelt Salto mortaléval a kis vasut sinjei közé vágódott; és ha élő lény lett volna a kalitkában, az ugyan megemlegette volna a fiakkerezést, és a hajtási engedély hasznos mivoltját, megállítottam kocsimat és mentem segíteni. Ott lehettem egy negyed óráig, de ezalatt csak a gondviselés érkezett oda, ez is majdnem késve: rendőrt azonban nem láttam.

Készséggel konstátálom, és elismerem hogy a gondviselés megtesz minden tőle kitelhetőt; de hát . . . hogy is mondjam?! az utcán való mikénti hajtásra talán a rendőrségnek is fel kellene vigyázni . . . vagy mi?!

„No hiszen csak azt lesd” mondják ember ismerőbb olvasóink, és én igen is ezt merem lesni; mert úgy fogom fel a dolgot, hogy ha legelső sorban az is a hibás, a kire a szabályok végrehajtása és ennek ellenőrzése bizva van; de legutóljára még is csak hibások vagyunk mi is. Ne túrjük! Szorítsuk rá minden módon rendőrségünket, hogy a szabályokat tartassa be. Kísértessünk be minden kocsit, a melyik nem a baloldalon hajt. Majd ha a kapitány ur megunja fogadni a rendetlenkedőket, akkor megfogja tanítani rendőreit a kötelességükre!

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerkesztőség.

Szó sincs róla, hogy világba beszélnek. A kit érdekelnék közügyeink: legyenek szivek bár csak 1 negyed órára szemlélni az utcát a rendkérdest illetőleg. Majd megfogják látni:

1. Hogy a rendőr elvonulva füstöl peczkes pipájából és köpik hegyeseket. Én nem hiszem, hogy ezt a szabályzat vagy a kapitány megengednék, ha tudnák.

2. Hogy a rendőr (a kinek a kedves neje legtöbbször kofa, — a ki kedvére, de szabály ellenére szabadon vásárolhat) mélyen elmerülve diskurál egy asszonnyal, vagy a mint azt láttam egy általa az utközépén megállított talyigással. Ezt sem hiszem, hogy a kapitány ur tűrné, ha tudná.

3. Meglátná, hogy a bábeli zavar kismiska ahhoz, a hogy a kocsisok hajtának. Mindenki ott, ahol neki tetszik. Megláthatja, hogy ha van egy jó bolond uri ember, aki a baloldalon megy és attól eltérni nem akar minő szitkokat kell, hogy végig élvezen. — Megláthatná, hogy a vendéglői omnibuszok, a mindenféle gyanus alakokból összeszedett kocsisokkal bíró nagyfuvarosok, a — talán hajtási engedélyvel sem bíró — csibész kinézésű egyfogatu bérkocsis sihederek, de leginkább az egész világot megvető s a rendőrökkel cimboráskodni szerető, minden művelt emberben undort keltő magaviseletű talyigások, miként teszik nevetségessé a rendőri intézményt, illuzóriussá a szabályokat, és veszedelmessé a közlekedést, se istent, sem embert, sem törvényt nem ismerő rendetlenkedéseikkel!

Igen! ezeket megláthatják uraim bármely percében a napnak, de azt legalább eddig, én isten bizony, még soha sem láttam, hogy egy rendőr bárkit is a világon arra utasított volna, hogy a baloldalon hajtson és jobbra mellőzzön.

Sok mindenféle közügyre kell gondolnunk uraim, de erre is kell; mert minden kocsisáskor az életünk forog kockán.

Én tehát a közönség megbízása nélkül ugyan, de ennek érdekében, mély tisztelettel kérem kendet Gondviselés bácsi, hogy adjon nekünk egyelőre olyan rendőrséget, a meiyik először maga magát s azután a rendetlenkedőket rendben tartani képes.

Zágony.

CSARNOK.

Ruth eljegyzése.

(Irta: May György.) 13.)

Fordította: **Biró Irón.**

A báróné bált készült adni, melyre sok meghívót küldtek zét. A bál délutánján esett az eső, a levegő lehűt, a mi kedvező volt a mulatságra.

A táncz föl fogja önt vidítani, szólt Melanie Hans grófhhoz, ki mogorván könyökölt egy ablakmélyedésben, s az egymást kergető felhőket nézte, — én annyira lehangoltnak találok, hogy az ellentétben van éveivel.

Fiatalság és vidámság, ez illik együvé, sőt gyakran a vidámság tartja meg fiatal-ságunkat, mit az irigy évek el akarnak tölünk venni.

— Hogy beszélhet így, Melanie, mint-ha a borus gondolatok törődnének azzal, hogy hány évesek vagyunk. Egész más dolog volna ahoz szükséges, mint egy keringő hogy én vidám és boldog legyek.

— Tehát boldogtalan is, nem csak rosszkedvű. Nem akarom bizalmát kiereszokolni és nem is szolgálok vigasztaló szavakkal, mert nem ismerem boldogságát...

Midőn Hans bosszus mozdulatot tett, így folytatta:

— Nem tréfálok, őszintén mondom; jól tudom, hogy az ön éveiben olyan dolgok miatt szerencsétlenné érezzük magunkat, melyekre később vállunkat vonogatjuk, de azt is tudom, hogy az ön bánata, mely oly hirtelen és váratlanul jött, épp oly gyorsan el is fog múlni. És ha azt hiszem, hogy a táncz jobb kedélyt fog hozni, ennek megvan az alapja. Gyakran elég, vidám nevető arczokat látunk, hogy a mulatozók között saját bánatunkat elfeledjük.

— Mit érek én a bállal? Régen nem tánczolkok már.

— Ez oly meglepetés, melyre nem voltam elkészülve. Mióta létezik az a régen? Talán legujabb bánata óta? Pedig én a kotéllion rendezésére önt szemeltem ki!

— Hogyan, engem? Nincs kedvem hozzá, hogy másokat mulattassak, bocsásson meg kedves nénikém, de... kivéve...

— Nos? Ugy látom feltételt köt ki.

— No jó... ha megtehetné... mit gondol, ha Barton kisasszony velem tánczolna...

— Akkor egy tánczosnóval több lenne és egy szerencsétlennel kevesebb.

Nemde? De nem ígérhetek meg semmit. Kérdezze meg Ruthot magát, ilyen esetben nincs szükség sekundansra.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Előfizető leánya. Mi nem vagyunk a beteges hangulatoknak barátja. Erős izom, egészséges, derűs kedély szükséges, hogy a mai ideges kornak örököse több és több aldozatot ne ragadjon magával. Egyébként a jelzett szép mesécske felől addig nem nyilatkozhatunk, a míg nem olvastuk és így addig ígéretet sem tehetünk, hogy közöljük e? Jó alkotást nem szoktunk a papirkosárba dobni.

Sz. K. Bujváros. Ezt a tárczacikket már inkább beszoríthatjuk kis lapunk keretébe, hanem „a barátkozás”-ról küldött pompás dologgal, mivel hosszabb közlemény, várunk kell az alkalmat a közlésre.

M. Nszeben. A kérdéses ügyben ir. nagyon becses levelét örömmel olvastam. És azt mielőbb közölni fogom az illetékes tényezőkkel, bizonyosan méltányolni fogják az abban foglalt indokokat és szép tervet, melytől sikert, eredményeket várok.

F. V. L. Köszönjük. Közölni fogjuk. Sikert hazafias költemény.

OOOO-OOO-OOOOO-OO

A LEGUJABB

=== tavaszi ===

kosztüm és ruhaszöveiteink

meglepő szép választékban

megérkeztek.

Mintagyűjteményünk

f. évi márczius 2-től kezdve

a n. é. közönség rendelkezésére áll.

Bosznay J. és Társa

divatáruháza

DEBRECZEN, Kossuth utca 5.

OOOOOOOOOOOOOOOO

Szőlővessző és torma eladás.

Kitűnő minőségű

gyökeres szőlővesszőt, tormát, torma dugványt

ajánl

a gr. Dégenfeld József és Dr. Balkányi Miklós urak „Erzsébet” szőlőtelepének kezelésége.

Iroda: Debreczenben Kossuth u. 32. sz.

599—1902 v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 3141/2—1902 számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Grósz József részére Kolozsváry Dezső és neje Mártonfalvai lakosoktól 90 kor. tőke, ennek 1902. jul. 10-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 58 kor. 79 fill. perköltség erejéig 1902. évi nov. 20-án bíróság felülfoglalt és 1340 koronára becsült butorok és egyéb ingóságok **1903. évi márczius hó 18-án d. e. 1/2 10 órakor** kezdetét veendő és Mártonfalván, alperesek lakásán megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1903. évi febr. 22-én.

Oláh Géza birói kiküldött.

345.

Az István gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEJYZÉKE

Az 1887. ápr. 18-án Bpsten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. jun. 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénz fizetés mellett. Zsákkal együtt. Kor. érték. 100 kiló

A. Asztali dara nagyszemű	27.20
B. " " aprószemű	26.20
0. Királyliszt	26.20
1. Lángliszt kivonat	25.40
2. Elsőrendű zsemleliszt	24.60
3. Zsemleliszt	24.—
4. Elsőr. kenyérl.	23.60
5. Közép kenyérliszt	23.20
6. Kenyérl.	22.20
7. Barna kenyérl.	20.60
7 1/2 " " II.	19.60
8. a. " " III.	14.60
8. Takarmányl.	11.—
11. Finom korpa zsákkal	8.60
11. " " zsák nélkül	8.20
12. Durva korpa zsákkal	8.60
12. " " zsák nélkül	8.20
Csirkebuza zsák nélkül	8.—

A zsákok súlytartalma, teljsulyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig 85 kiló

7. és 8. sz. 70 kiló

11. 12. 50 kiló

Debeczen, 1903. márc. 11.

Boros Testvérek nődivat áruházában
 Divatos Ruhakelmék, Selymek, Divatos
 Jó Sefirek, Batisztok, Vász- Jó
 Olcsó nyok, Szőnyegek, Fügő- Olcsó
 zikkek, Pipere

T. iparos urak figyelmébe!
 Kovács kö-
 szenet, pozsonyi köszenet, (Kox) és faszenet
 legjutányosabban hához szállít Neumann és
 Weisz hatvan u. 5. telefon 205.

Vaskereskedésbe
 tanulóul jó családból való fiu (Kovács Gyula
 kereskedésébe) felvétetik.

A Takarékos és Hiteletintézet

közhirre teszi, hogy a betétkamatlábót
 1903. márczius 20-tól

4⁰/₁₀₀-ban

hosszabb bennhagyás esetében

4¹/₄⁰/₁₀₀-ban

állapította meg

Az igazgatóság.

FELHÍVÁS.

Mielőtt kenyér szükségletét beszo-
 rezne, ne mulassza el senki az

Orosházi házikenyér sütődét

felkeresni, ahol

ujabb 2 fajta kenyér

készítetik s a következő árak szerint
 árusítatják:

Orosházi I-ső rendű fehér kilója 24 fillér

Orosházi I-ső rendű barna „ 22 „

Orosházi II-od rendű „ 20 „

Orosházi rozskenyér hosszu és
 kerek alaku kilója 20 fillér

Orosházi munkás kenyér

igen jó zamatos . . . kilója 18 fillér

Továbbá saját örlésű **finom és kenyér**
 lisztjeinket ajánljuk a n. é. közönség szives
 figyelmébe.

Kiváló tisztelettel

Orosházi házikenyér sütőde

Gémes Ferencz és Társa.

Elárusítási helyek:

Simonffy utczai bérház. Csapó utcza 86/88.
 Czegléd utcza 9.

Minden órában friss sütes.

3497—1903.

Faeladási hirdetés.

A külső és belső guton a határ-
 árkokról levágott 159 csomó hosszu,
 52 öl I. osztályu, 61 1/2 öl II-od oszt.
 rövid akáczfák árverésen eladása ren-
 deltetvén el, az árverésre határidőül
 és pedig a külső guton márcz. 13-a,
 a belső guton márcz. hó 14-ik napjá-
 nak d. e. 9 órája tüzetik ki, mely ár-
 verésre az érdeklődők meghivatnak.

Debreczen, 1903. márcz. 9-én.

A városi tanács.

3436—3437/1903.

Faeladási hirdetés.

A város vekeri bérlet földjén és
 a Pallagi földeken kivágott akáczfák-
 nak és pedig a Vekeren mintegy 100
 csomó 1903. márczius 1-én, a Palla-
 gon mintegy 800 csomó márcz. 12— 3
 csütörtök és péntek d. e. 9 óraker
 nyilvános árverésen elfogadatni. Ezen
 árverésre az érdeklődők meghivatnak.

Debreczen, 1903. márcz. 9.

A városi tanács.

MEGHÍVÁS.

A debreczeni kerületi betegsegélyző pénztár

f. é. márczius hó 22-én, d. e. 10 óraker, határozatképtelenség esetén 29-én d. e. 10
 óraker — Debreczen város székházának nagytermében

rendes közgyűlést

tart, melyre a közgyűlési kiküldöttek tisztelettel meghivatnak.

Tárgyak:

1. Az igazgatóság pénztári jelentése és a számadások előterjesztése.
2. A felügyelő bizottság jelentése s a felmentvény iránti határozat.
3. Az igazgatóság kiegészítése.
4. Felügyelő bizottság megválasztása.
5. Választott bíróság megválasztása. — Indítványok.

Debreczen, 1903. márcz. 5.

Az igazgatóság.

Netaláni indítványok a közgyűlés előtt 8 nappal az elnökségnél írásban nyujtandók be.

Miért szenved ön?? Hiszen önnek gyógyulása bizonyos még akkor
 is, ha sebe bármily régi, sőt a fájdalmas
 opéatiót is elkerülheti, ha a

valódi

THIERRY A.-féle Centifolia kenőcsöt

használja, mely rendkívül vonzó, a sebek gyógyításában valamint a fájdal-
 mak enyhítésében utólrhetlen. A valódi Centifolia-kenőcs alkalmazható: a
 szoptatók mellkeménykedésének, a tej elapadásának, az orbáncznak eseteiben,
 továbbá mindenféle régi sérvek, láb- és csontnyílások, sebek, folyások, dagadt
 lábak s csontvesedéseknél, vágás, szurás, lövés és ütés által előidéztet sebeknél;
 az idegen testek, pl.: üveg, szálka, homok, tövis, serét stb. eltávolításánál; min-
 denféle daganat, kinövés, képződmény, karbunkulus és ráknál; v. gre pokolvar,
 körömméreg, körömgüülés, a lábnak járás közben történt kisebelése, fagyás és
 égetés okozta sebek, a betegek és gyermekek fekvés általi kisebesülése, torok-
 daganat, meggyült vér, fülzugás stb. eseteiben. 2 tégely csomag csomagolással
 postadíjjal együtt 3 ko. 50 fill. Temérdek előismerő levél megtekinthető. Utánzatok
 vételétől óva intek mindenkit és arra ügyeljünk, hogy „Schutzengel Apotheke des
 Thierry (Adolf) Limited in Pregrada“ a tégelybe van-e égetve.

Gyógyszerész A. Thierry balsam és Centifolia kenőcs.

Eme két gyógyhatásában utólrhetlen szer soha nem romlik el, sőt men-
 tül régibb, annál jobb, nem árt a szernek a fagy, sem meleg s ezáltal télen
 nyáron szétküldhető. Mindenkor hatással alkalmazása esetén könnyen bevárha-
 tó az orvosi segély, természetesen nem szabad hatástalan utánzásokhoz nyulni,
 melyért csak haszontalanul elpredáljuk a pénzt, haem mindig tartson minden
 család készenlétben e világhírű, olcsó, megbízható, a mellett ártalmatlan szerből
 A hol nem bizonyos, hogy az én kitünő szerem olt ajánlatos egyenesen tőlem
 hozatni. Czim:

Apotheker Thierry (Adolf) Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.
 Főraktár: Budapest Török József, Zágrábban Mittelbach S. és Bécsben Brady C. gyógyszerészeknél.

Tavaszi ruhák
 festését és
 tisztítását

kifogástalanul teljesíti
Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító
 intézete

Debreczen
 Széchényi utcza 42.

Vidéki tudakozódásokra azonnali válasz.